

Preventie armoede en schulden.

Analyse en vragen voor Expertmeeting

Analyse

Er zijn diverse redenen waarom mensen in financiële problemen komen. Veel mensen komen in financiële problemen door plotseling veranderende leefomstandigheden, als scheiding of baanverlies. En de nasleep van de crisis van 2008 heeft veel impact gehad op deze groep mensen.

Ook dat de manier waarop de overheid omgaat met uitkeringen leidt soms tot een vergroting van de problematiek. Snelle veranderingen in regelgeving en uitkeringen spelen een rol en mensen verliezen het overzicht. Ondersteuning is niet meer voorhanden.

Er is een grote groep mensen die in (stille) armoede leeft. Zij leven van een laag inkomen of uitkering. De kosten van levensonderhoud nemen toe.

Een groep mensen komt in de problemen doordat zij onvoldoende de tering naar de nering kunnen zetten. Zij zijn gevoelig voor de vele prikkels en verleidingen in deze samenleving. Mensen kunnen bovendien teveel geld lenen. Er ontstaat een patroon van (oude) schulden. De financiële problemen nemen toe. De schuldhelpverlening werkt niet optimaal, signalering kan beter, trajecten zijn te lang en we doen vooral aan symptoombestrijding.

Uiteindelijk ontstaat er een tweedeling in de maatschappij tussen arm en rijk; en door armoede belanden mensen buiten de maatschappij.

Vragen voor Expertmeeting

Is er een beeld van hoeveel stille armoede er voorkomt?

En hoe ziet dat er uit? Bijvoorbeeld verdeeld over verschillende bevolkingsgroepen en leeftijdsgroepen?

Wat zouden we kunnen doen om stille armoede beter in beeld te krijgen?

Wat voor randvoorwaarden zouden we kunnen scheppen om stille armoede te voorkomen?

En wie zou daar dan betrokken bij moeten zijn?

En kunnen we ervoor zorgen dat kinderen die in armoede worden geboren niet later hetzelfde patroon zullen volgen? (generatie op generatie)

Kan de overheid een positieve invloed uitoefenen op de manier waarop de uitkeringen worden verstrekt? Zoja op wat voor manier?

Kunnen we wat doen aan patronen van oude schulden?

Mensen overzien de regelgeving niet meer? Wat zijn daar de mogelijkheden?

Kunnen we meer ondersteuning leveren? En zoja , door wie?

De werkwijze:

De signalering werkt niet adequaat. Wat kan daar verbeterd worden? En door wie? En hoe?

Kunnen de hulpverleningstrajecten verbeterd worden?

En op wat voor manier kan de tweedeling in de maatschappij tegengegaan worden?